

Spm. nr. S 120

Til miljø- og energiministeren (11/10 2000) af:
Jens Vibjerg (V):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at borgere i fremtiden ikke skal gennem hele retssystemet for at få deres retmæssige adgang til individuel vandforsyning?«

Begrundelse

Det er urimeligt, at borgere skal gennem en langvarig retssag med deraf følgende menneskelige og økonomiske omkostninger til følge, særligt når man tænker på, at decentral vandforsyning miljømæssigt i langt de fleste tilfælde er den bedste løsning.

Svar (20/10 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Vandforsyningslovens § 29 giver mulighed for, at amtsrådet kan påbyde en nærmere bestemt løsning på et områdes vandforsyningsproblemer efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Amtsrådets påbud efter § 29 kan påklages til Miljøstyrelsen, jf. vandforsyningslovens § 75.

Højesteret dom af 20. juni 2000 vedrører tilslidelse af den almindelige forvaltningsretlige lighedsgrundsætning efter en konkret vurdering af omstændighederne i den indbragte sag, og Højesteret har dermed ændret den dom, som landsretten afsagde (med dissens). Jeg har derfor ingen mulighed for at sikre, at en tilsvarende situation ikke opstår i fremtiden. Jeg har imidlertid bedt Miljøstyrelsen være opmærksom på dommen i sin klagesagsbehandling, ligesom jeg har bedt Miljøstyrelsen orientere amterne om Højesterets dom.

Spm. nr. S 153

Til justitsministeren (13/10 2000) af:

Lone Yalcinkaya (CD):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt de tilstedeværende ansvarlige (ejere, bestyrere og ansatte) i internetcafeer, som mod vederlag giver publikum adgang til internettet, vil kunne ifalde strafansvar efter bestemmelsen i straffelovens §

234, såfremt unge under 16 år henter pornografisk materiale ned fra nettet, og endvidere oplyse, om sådanne forhold er reguleret i andre regelsæt, og i tilfælde af et benægtende svar tilkendegive, hvorvidt regeringen vil tage initiativ til en sådan regulering?«

Begrundelse

Børn har krav på beskyttelse, hvilket blandt andet er et hovedtema i FN's børnekonvention, som Danmark tilsluttede sig i 1991. Et sådant beskyttelseshensyn ligger også til grund for bestemmelsen i straffelovens § 234, hvorefter det er strafbart at sælge utugtige billeder eller genstande til en person under 16 år. Den nævnte bestemmelse synes umiddelbart overhalet af den teknologiske udvikling, og spørgeren ønsker derfor en tilkendegivelse fra justitsministeren om rækkevidden af den beskyttelse, som ligger i den her nævnte samt tilsvarende bestemmelser og om, i hvilket omfang regeringen er parat til at tilpasse den lovgivningsmæssige beskyttelse af børn og unge på dette område til den virkelighed, vi nu engang lever i.

Svar (23/10 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter straffelovens § 234 straffes den, som sælger utugtige billeder eller genstande til en person under 16 år.

Kun forsætlige overtrædelser af bestemmelsen straffes, jf. straffelovens § 19. Det indebærer i praksis, at den ansvarlige for salget af internetadgangen skal have viden om eller anse det for overvejende sandsynligt, at den unge under 16 år anvender Internettet til at skaffe sig utugtige billeder.

Navnlige henset til den mangfoldighed af materiale, der er tilgængelig via Internettet, kan man vanskeligt forestille sig tilfælde, hvor der kan føres det til domfældelse nødvendige bevis for, at indehavere mv. af internetcaféer – der alene sælger (generel) adgang til Internettet – har haft forsæt til at overtræde straffelovens § 234.

Justitsministeriet er ikke bekendt med, at forholdet skulle være reguleret i anden lovgivning.

Det af Justitsministeriet nedsatte udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet (det såkaldte "Brydensholt-udvalg") har bl.a. til op-